

6 кл сценарій про Україну

Український танець

1. Ти чуєш, як шумить Дніпро,

Як лине пісня солов'їна?

То все на щастя, на добро,

То наша рідна Україна.

2. Не згасла проведена зоря,

Не впала правда на коліна.

У кожній думі Кобзаря

Живе могутня Україна.

3. В боях щербили ми шаблі

І воскресали на руїнах.

По всій землі, святій землі

Гриміла славна Україна.

4. І слава Хортиці гучна,

І Берестечка кров невинна –

То все вона, для всіх одна,

То наша вільна Україна.

5. Тут все твоє - степи, гаї,

У небі туга журавлина.

Нехай повік в душі твоїй

Не згасне наша Україна.

1 ведуча:

Україна... Золота, чарівна сторона. Земля рясно уквітчана, зеленню закосичена. Скільки ніжних поетичних слів придумали люди, щоб висловити гарячу любов до краю, де народилися і живуть!

2 ведуча:

У глибину століть сягає історія нашого народу. Україна має багате і славне минуле. Вона виплекала Запорозьку Січ, славетну Києво-Могилянську академію. Україна виголисила таких велетнів сили і духу, як Петро Сагайдачний, Богдан Хмельницький, Іван Сірко, Григорій Сковорода, Устин Кармалюк, Юрій Дрогобич, Тарас Шевченко, Іван Франко, Леся Українка, Михайло Грушевський. Цей перелік можна продовжити й іменами наших сучасників, які примножують славу нашої Батьківщини.

1 ведуча :

Україна – наша рідна країна. Це та земля, де ми народилися і живемо, де живуть наші батьки, де жили наші предки.

Древня легенда розповідає, що на світанку нашої землі Бог оглядав творіння рук своїх і, натовившись, вирішив перепочити. Земля, де опустився Бог з ангелами, була вельми багатою на сонце, звірів та пташок. А найбільше сподобалось Богові люди того краю. До якої хати не заходив він зі своїми супутниками, - всюди їх зустрічали хлібом та сіллю. Так сподобалася Богові та місцина, що він став часто навідуватись зі словами :»Рушаймо у край» Кажуть ,що з того і пішла назва нашої держави – «Україна»

Україна... В цьому одному слові й для нас і навіть для чужинців бринять музика смутку і жалю...

Легенда про дівчину-Україну, яку Господь обдарував піснею

Автор: Якось Господь Бог вирішив наділити дітей світу талантами. Французи вибрали елегантність і красу, угорці – любов до господарювання, німці – дисципліну і порядок, росіяни – владність, поляки – здатність до торгівлі, італійці одержали хист до музики. Обдарувавши всіх, підвівся Господь Бог зі святого трону і раптом побачив у куточку дівчину. Вона була боса, одягнута у вишиванку, руса коса переплетена синьою стрічкою, на голові мала вінок із червоної калини.

Бог: Хто ти? Чого плачеш? – запитав господь.

Дівчина: Я – Україна, а плачу, бо стогне моя земля від пролитої крові і пожеж. Сини мої на чужині, на чужій роботі, вороги знущаються з удів та сиріт, у своїй хаті немає правди і волі.

Бог: Чого ж ти не підійшла до мене раніше? Я всі таланти роздав. Як же допомогти тобі?

Автор: Дівчина хотіла вже йти, та Господь Бог, піднявши правицю, зупинив її.

Бог: Є у мене неоціненний дар, який уславить тебе на цілий світ. Це пісня.

Автор: Узяла дівчина - Україна дарунок і міцно притиснула його до серця. Поклонилося низенько Всевишньому і з ясним обличчям і вірою понесла пісню в народ.

Пісня

Ведуча 1: Україна – країна трагедій і краси, країна, де більше люблять волю й найменше знали її, країна гарячої любові до народу й чорної йому зради, довгої героїчної боротьби за волю.

Ведуча 2: Вистраждавши, виборовши свою волю, Україна має тепер свою державну мову, свої державні символи: герб, прапор, гімн, які уособлюють її історію, її сутність. Пропонуємо вашій увазі переглянути відео про державні символи України

Ведуча 2 Прапор, Герб і Гімн, належить до найбільших святинь народу. Це ті слова й музика, які торкаються найпотаємніших струн душі, кличуть до високого і світлого, які змушують кожного встати при перших же акордах і з трепетом у серці відчувати велику гордість за свій народ, свою Батьківщину.

Ведуча 1 Пропонуємо вашій увазі переглянути відео про державні символи України

. Відео

Вірш 1: Знак країни головний –

Це тризубець золотий.

Він – як сонце в небі синім,

В ньому слава, в ньому сила,

В нім священне слово «воля»,

Що рятує від неволі.

Вірш 2: Синьо-жовтий прапор України –

Це безхмарне небо, синє-синє,

А під небом золотіє нива,

І народ – і вільний, і щасливий.

Вірш 3: Лине пісня незабутня,

Горда, величава,

В ній – надія на майбутнє,
України слава.
До нових здобутків кличе
Пісня Україну,
А зовуть її велично
Всі державним гімном.

Виконання гімну України

Вірш: Буває, часом сліпну від краси.
Спиняюсь, не тямлю, що воно за диво, -
Оці степи, це небо, ці ліси,
Усе так гарно, чисто, незрадливо,
Усе як є- дорога, явори,
Усе моє, все зветься Україна.
Така краса, висока і нетлінна,
Що хоч спинись і з Богом говори...

Вірш: Мій рідний край

Мій край чудовий — Україна!
Тут народились ти і я.
Тут над ставком верба й калина,
Чарівна пісня солов'я.
Все найдорожче в цілім світі,
Бо тут почався наш політ.
Цвітуть волошки сині в житі,
Звідсіль ведуть дороги в світ.
І найдорожча рідна мова —
Джерельцем радісно дзвенить.
І мила пісня колискова,
Чумацький шлях кудись зорить.
Усе найкраще і єдине,
І радощі усі, й жалі...
Мій рідний краю, Україно!
Найкраще місце на землі!

Ведуча 1: Українська мова – це безмежний океан. Вона мелодійна, як пісня солов'їна. Наша мова прекрасна і барвиста, наче дощова веселка. Не можна ходити по рідній землі, не зачаровуватись виплеканою народом у віках рідною мовою.

Ведуча 2: Немає мови – немає народу, тому кожен народ оберігає її, як святиню, бо знає: гине мова – гине й народ.

Ведуча 1: Материнська мова, ботьківська хата, колискова пісня, рідна земля – тісно пов'язані між собою слова, що стали символами Батьківщини.

Ведуча 2: У народу немає скарбу більшого, як його мова. Слова – це крила ластівки, вона їх не відчуває, але без них не може злетіти. Тож маємо зробити все для того, щоб не згорнулися крила, щоб не обірвалася золота нитка, яка веде з давнини в наші дні. Інсценізація вірша «Як би тобі, доню...»

(Діалог матері та дочки. Обидві у вишиванках)

Мама

Як би тобі, доню, в світі не було,
Не скупись ніколи людям на добро.
Бо і так доволі хтось насіяв зла,
І холонуть душі наші без тепла.

Донька

Забувають діти мову матерів.
Глянь, від того болю світ аж посірів.
Стогне від розпуки зранена земля,
І сивіти стала матінка моя.

Мама

Доню моя, доню, синьоока зірко,
У житті буває солодко і гірко.
Як би твої очі не манили зваби,
Не посміє вчинити Батьківщині зради.
Не посміє зламати гілку калинову –
Сиротою станеш, як забудеш мову.
Можеш призабути запах рути-м'яти,
Але рідну мову мусиш пам'ятати.
Можеш не впізнати голосу діброви,
Та не смій зректися маминої мови!

Ведуча.

Моя Україно, розлогі смереки
Озерні гаї і безкраї степи
В тобі передзвін обіззався далекий
Озвалось відлуння лихої доби
За тебе йшли битись, на бій козаченьки
Стрільці Січовії, герої твої
За тебе Земля обливалася кров'ю
За тебе гармати ревли у полях
Тебе захищали своєю любов'ю
Щоб вийти на світлий і праведний шлях!

Ведуча:

Багатостраждальна Україна... Скільки ж у тебе було і є великих славних героїв. великий турецько- татарський морок обліг нашу Україну. Та після довгих років страждання в Україні зародилась і виросла могутня сила - міцне

тілом, могутнє духом козацьке лицарство, мов буря носилася степами,
морськими хвилями і всією просторою Україною. І гриміла слава козацька по
далеким країнам і надихала народних співців славних подвигів козацьких, як
донині зберігають пам'ять про героїв України лицарів, отаманів славного
козацтва у народних піснях та думах

Пісня «Ми козаки»

Ведуча 1: Українська земля. Чарівна, неосяжна, велична. І на тій землі
живуть загадкові і напрочуд гарні жінки.

Ведуча 2: З давніх-давен славляться вони працьовитістю, вмінням
господарювати й виховувати дітей, виділяються красою зовнішньою і
душевною, силою почуттів, вірністю у коханні і моральною чистотою.

Танець «Василина»

Ведуча 1: Батьківщина – це не тільки наша держава, місто, де ми народилися
і живемо, це й наша родина.

Ведуча 2: Але родина – це не лише родичі: це і наш клас, і школа. Родина –
це весь український народ.

Вірш: Коли на світ з'являється дитина,

Свій перший крик віддавши висоті,

Завжди радіє щиро вся її родина

І щастя їй бажає у житті.

Ведуть у світ дороги і стежини

І день новий над світом устає.

Ну що ми в цьому світі без родини,

Вона одна нам сили додає.

В родині зайвих не бувало зроду,

Тут поруч всі – і сиві, і малі,

І без родини не бува народу,

Як не буває неба без землі.

За сина батько і сестра за брата,

В одній родині села і міста,

Бо в нас усіх одна країна-мати –

То наша Україна золота.

Ми всі одна сім'я,

Єдина ми Родина –

У кожному нашім «Я»

Частинка України!

Ми всі одна сім'я,

Єдина ми родина –

Мільйони різних «Я»,

А разом – Україна!

Пісня «Українська родина»

Ведуча 1: 24 незалежності Україна, на щастя, не знала війни. Наш народ пишався тим, що у складні 90-ті Україні вдалося зберегти мир. Але й війна не обійшла нашу державу тепер. Ще чотири роки тому ми з вами не знали багатьох слів, пов'язаних з війною, тепер же мирне небо опалене полум'ям війни. Ми не особливо звертали увагу на слова «Слава Україні – Героям Слава», а тепер вони набули нового реального непідробного святого змісту.

Ведуча 2: Наразі всім зрозуміло, кому ці слова адресовані, і ні в кого немає сумнівів, що ці герої – це наші хлопці, чоловіки, це мужні воїни, що зі зброєю в руках захищають східний кордон України, це лікарі, які виривають поранених в АТО з лап смерті, ставлять їх на ноги, це волонтери, на плечах яких тримається забезпечення нашої армії продуктами, обмундируванням, медикаментами та багато чим іншим, вкрай необхідним у щоденній ратній роботі солдата. Зрештою, ще всі ті, хто пожертвував хоча би краплиною своїх статків заради України, заради її майбутнього.

Вірш: Ми Українці від Тараса,
Мазепи й Сковороди...
Було сліз більше, ніж води.
Нас голодом не раз морили,
І в очі населяли страх.
Ой наші мовчазні могили:
Куди не глянь — по всіх світах...
Тут українські юнаки
За Україну полягли в страшну годину,
Тут розпинали не хреста,
Тут розпинали Україну.
Тут їх багато полягло
За честь, за волю України,
Щоб вільно, радісно жилось
На цій землі онуку й сину.

Вірш 2: Моліться, люди України,
За тих, хто на передовій!
Моліться за чужого сина,
Щоб вас колись помітив світ!
Ці хлопці нам не є чужими,

Бо нашу волю бережуть.
Вони не знають, чи живими
До матерів своїх прийдуть.

Пісня «Ти – герой України»

Вірш

Учень 1: Всевидящий наш Отче і Владико.

Тобі молюся і між всіх незгод

Тебе благаю - не покинь навіки

Вкраїнську землю і її народ.

Учень 2: Згаси, о Боже, між братами чвари,

Спаси і вбережи від нових бід,

Щоб не зростали знову яничари.

Щоб в славі процвітав козацький рід.

Учень 3: Звільни нам душі від страху й облуди,

А Україну від нових оков,

Щоби людьми вовік лишались люди,

Щоб не лилась невинна кров.

Учень 4: Не повтори Чорнобильського шквалу

Для нинішніх й прийдешніх поколінь.

Даруй нам волю, щастя і державу,

На многії літа, даруй... Амінь

Доки пісня звучить солов'їна,
Щире слово в козацьких устах,

Т не вмерш, т не вмерш, Україно,
Будеш жити у наших серцях

Пісня «Україна – це ми»

Мій рідний найсвятіший краю
Куди б не їхав, де б не був ти,
А кращої землі нема.

Тебе не вигадав Тарас
Бо ти можлива і без нього
Та й Котляревський в перший раз
Не споряджав тебе в дорогу!

Ти наче вранішня зоря
Гориш і сяєш споконвіку
Не заснував тебе варяг
У греки йшов по твоїх ріках.

Тебе не вигадав ніхто
З'явилась ти у день творіння
Благословив тебе Христос
На вічне щастя і гоніння!
Щодня благаю я Христа
Аби не знала ти руїни...

Тебе не вигадав Тарас
Завжди була ти ,Україно!..
Україна – наша рідна країна. Це та земля, де ми народилися і живемо, де живуть наші батьки, де жили наші предки.
Древня легенда розповідає, що на світанку нашої землі Бог оглядав творіння рук своїх і, натомившись, вирішив перепочити. Земля, де опустився Бог з ангелами, була вельми багатою на сонце, звірів та пташок. А найбільше сподобалось Богові люди того краю. До якої хати не заходив він зі своїми супутниками, - всюди їх зустрічали хлібом та сіллю. Так сподобалася Богові та місцина, що він став часто навідуватись зі словами :»Рушаймо у край»
Кажуть ,що з того і пішла назва нашої держави – «Україна»
Україна... В цьому одному слові й для нас і навіть для чужинців бринять музика смутку і жалю...
Україна – країна трагедій і краси, де найбільше люблять волю і найменше знали її, країна гарячої любові до народу й чорної йому зради, довгої вікової героїчної боротьби за волю. Шлях України позначений високими степовими могилами, руїнами та прекрасними піснями...

Пісня

Я вчилася любити Україну – як вперше мене мати повивала
Я вчилася любити Україну – як мати колискову заспівала.
Я вчилася любити Україну – коли гойдалась в люлечці вербовій
Я вчилася любити Україну – як шепотіло листя у діброві.

Я вчилася любити Україну – коли дідусь казки розповідав
Я вчилася любити Україну – коли пісні про козаків співав.
Я вчилася любити Україну – як вперше прочитала Кобзаря
Я вчилася любити Україну – коли на небі сходилла зоря.

Я вчилася любити Україну – коли у лузі зацвіла калина
Я вчилася любити Україну – як зазвучала пісня солов'їна
Я вчилася любити Україну – як чула шепіт стиглого колосся

Я вчилася любити Україну – коли пісні звучать дзвінкоголосі.
Я вчилася любити Україну – з водою, що пила із джерела
Я вчилася любити Україну – із мовою, що матінка дала
Я думала, що вчилася любити Україну свою і Батьківщину
Я думала, що вчилася любити слова Шевченка, Карпатські гори
Та неможливо вчитися любити своє життя у неї переллю.
Без України я не можу жити, бо просто я Україну люблю!